

**XIX АСР ОХИРИ- XX АСРДА АЁЛ ҲУНАРМАНДЛАРНИНГ ИЖОДИ.
(КУЛОЛЧИЛИКНИНГ МАЙДА ҲАЙКАЛТАРОШЛИК ЙЎНАЛИШИ
МИСОЛИДА.)**

<https://doi.org/10.5281/zenodo.11562616>

Нарзуллаева Дилноза Абдуллаевна

Ўзбекистон амалий санъат ва

ҳунармандчилик тарихи давлат музейи

Амалий санъат ва этнография илмий бўлими

мудири

Аннотация

Маколада кулолчиликнинг майдада ҳайкалтарошлик йўналишида XIX аср охири-XX асрда фаолият юритган бир нечта аёл ҳунармандларнинг ижоди, уларнинг ўзига хослиги, фарқлари, шаклари, пиширилиши тавсифланган. Мавзунинг долзарблиги шундаки, илгари ҳар бир кулолчилик марказида мавжуд бўлган майдада ҳайкалтарошлик-ҳуштаклар ясаш анъаналари йилдан йилга йўқолиб бормоқда. Шунуктаи назардан, сақлаб қолинган ҳуштак марказларини ўрганиб, уларнинг ривожланиши тенденциялари, кейинги авлодга етказиб берилаётганлиги таҳлил қилиниб, ҳозирги кундаги марказлар фаолияти кенг ёритилган. Айни дамда фаолият юритаётган аёл ҳунармандларнинг анъаналарни давом эттиришдаги саъй-ҳаракатлари тавсифланган.

Калит сўзлар

учтулак, ҳуштак-ўйинчоқ, майдада ҳайкалтарошлик, услугуб, бўёқ, Наврӯз, кулолчилик, уста ҳунармандлар, кулолчилик марказлари.

Аннотация

В статье описывается творчество нескольких женщин-ремесленниц, работавших в направлении мелкой пластики в конце XIX-XX веков, их своеобразие, различия, формы и обжиг. Актуальность темы в том, что традиция изготовления небольших скульптур-свистулек, существовавшая раньше в каждом гончарном центре, с каждым годом исчезает. С этой точки зрения были изучены сохранившиеся центры изготовления свистулек, проанализированы тенденции их развития, передача следующему поколению, широко освещена текущая деятельность центров. Описаны усилия ныне действующих женщин-ремесленниц по продолжению традиции.

Ключевые слова

Учпулак, игрушка-свистулька, мелкая пластика, стиль, краска, Навруз, гончарное дело, мастера-ремесленники, гончарные центры.

Annotation

The article describes the work of several women artisans, their uniqueness, differences, forms, and burning, who worked in the direction of small sculpture of pottery at the end of XIX th and XX th centuries. The relevance of the topic is that the tradition of making small sculptures-whistles, which used to exist in every pottery center, is disappearing year by year. From this point of view, the preserved whistle centers were studied, their development trends, their transmission to the next generation were analyzed, and the current activities of the centers were widely covered. The efforts of currently active women artisans to continue the tradition are described.

Key words

Uchpulak, whistle-toy, small sculpture, style, colors, Navruz, pottery, master craftsmen, pottery centers.

Ўзбекистон қадимдан ўзининг амалий санъати ва ҳунармандчилиги билан бутун дунёга маълуму машҳур бўлган. Бунинг исботини халқаро ташкилотларнинг эътирофидан ҳам билиш қийин эмас. Масалан, қатор ҳунармандларимизнинг асарлари ЮНЕСКО ташкилотининг “Сифат белгиси” сертификатига эга бўлган бўлса, бир нечта ҳунармандчилик турлари ЮНЕСКОнинг номоддий маданий мероси рўйхатига киритилган. Ўзбек ҳунармандлари халқаро кўргазма ва фестивалларда мунтазам равишда иштирок этиб келмоқда.

Ундан ташқари, музейларда сақланаётган анъанавий амалий санъат намуналари ҳам охирги йилларда дунёning машҳур музейларида намойиш этиб келинмоқда. Масалан, 2022-2023 йилларда Франциядаги Лувр музейи ва Араб дунёси институтида олти ой давомида намойиш этилган бўлса, 2024 йилда Озарбайжон, Бирлашган Араб Амирлиги, Германия, Италия каби давлатлардаги дунёning таникли музейларида Ўзбекистон музейлари экспонатларининг кўчма кўргазмалари ташкил этилди. Ушбу кўчма кўргазмаларда мамлакатимизнинг энг нуфузли музейларидан Ўзбекистон амалий санъат ва ҳунармандчилик тарихи давлат музейи, Ўзбекистон давлат санъат муҳеъи, Ўзбекистон давлат тарих музейи, Самарқанд давлат музей-қўриқхонаси, Бухоро давлат музей-қўриқхонаси, Иchan-қалъа музей-қўриқхонасининг экспонатлари иштирок этган.

“Дунё миқёсида Ўзбекистон-ҳунармандчилик масалалари давлат сиёсати даражасига кўтарилиган ягона мамлакат” деган ибора жуда ўринли.

Бунга яққол мисол охирги етти йил давомида Президентимиз томонидан хунармандчиликни ривожлантириш чора тадбирлари бўйича қатор фармон ва қарорлар қабул қилинганини дарасан. Масалан, Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2017 йил 17 ноябрдаги ПФ-5242-сонли “Хунармандчиликни янада ривожлантириш ва хунармандларни ҳар томонлама қўллаб-қувватлаш чора-тадбирлари тўғрисида” ги фармони, 2019 йил 3 октябрьдаги ПФ-5844 сонли “Халқаро хунармандчилик фестивалини ўтказиб боришга оид чора-тадбирлар тўғрисида” ги фармони, 2019 йил 28 ноябрдаги ПҚ-4539-сонли “Хунармандчиликни янада ривожлантириш ва хунармандларни қўллаб-қувватлаш бўйича қўшимча чора-тадбирлар тўғрисида” ги қарори, 2021 йил 30 декабрьдаги ПҚ-77 сонли “Хунармандчилик фаолиятини қўллаб-қувватлаш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида” ги қарори, 2023 йил 23 марта ПҚ-5033 сонли “Кулолчиликни жадал ривожлантириш ва қўллаб-қувватлаш чора-тадбирлари тўғрисида” ги қарори, 2023 йил ПФ-91 сонли “Аҳолини хунармандчиликка жалб қилиш ва хунармандчилик фаолиятини ривожлантириш учун қулай шарт-шароитлар яратиш чора-тадбирлари тўғрисида” ги фармонлари бўйича катта ишлар олиб борилмоқда.

Президент қарорлари орасида алоҳида кулолчиликни ривожлантириш бўйича ҳам ПҚ-5033 сонли қарор қабул қилинган. Ва ушбу қарор бўйича айни дамда бир нечта кулолчилик марказлари қурилиб, асрлар оша авлоддан авлодга ўтиб келаётган уста-шогирд мактаби анъаналарини ривожлантиришга эътибор қаратилган.

Шу нуқтаи назардан, анъанавий кулолчиликнинг бир тармоғи хисобланган хуштак-ўйинчоқлар муҳим аҳамият касб этади. Ушбу йўналиш қадимдан уста-хунармандлар- асосан, аёллар томонидан бажарилган. Аммо ҳозирги кунда хуштак-ўйинчоқлар ясаш анъаналарини давом эттириш катта муаммолардан бири хисобланади. Чунки замон зайлар билан ёш ўсиб келаётган авлод замонавий гаджетларга боғланиб қолаётганлиги ҳеч кимга сир эмас. Бу эса ёшларда хунарга нисбатан масъулият, уни давом эттиришдаги саъй-ҳаракатларни анча сустлашишига ва осон маблағ топиш йўлини излашига сабаб бўлмоқда. Тан олиб айтиш керакки, ёшларни моддий рағбатлантириш орқали ҳам хунарга қизиқтириш осон бўлмаяпти. Фақатгина сулола давомчилари ва қизиқувчи ижодкорларгина ўз хоҳиши билан айни дамда анъаналарни давом эттирмоқда.

Шу масалалар бўйича ҳам Президентимиз ўз нутқларида алоҳида тўхталиб, бир қатор ишларни амалга оширмоқда. Хунармандчилик, оиласвий

тадбиркорликка қатор имтиёзлар берилмоқда. Ўзбекистон Республикаси Президенти Ш.М.Мирзиёев ўзининг “Янги Ўзбекистон стратегияси” китобининг Миллий иқтисодиётни ривожлантириш бобида шундай деган “Ахолини касб-ҳунарга ўқитиш бўйича марказлар ташкил этилади. Бунда касб-ҳунарга ўқитилган ҳар бир шахс учун ўкув марказларига, ўз бизнесини бошламоқчи бўлган фуқароларга субсидиялар берилади.”⁶⁸ Адолатли ижтимоий сиёsat бобида эса, “Хотин-қизларнинг меҳнат шароитларини яхшилаш, уларни, айниқса, қишлоқ жойлардаги ёш қизларни оилавий ва хусусий тадбиркорликка, ҳунармандчilikка кенг жалб этиш масалаларида ҳар томонлама қўллаб-қувватлаш зарур”⁶⁹ дейди Президентимиз.

Хукуматимиз, шахсан президентимиз томонидан аёлларга қаратилаётган эътибор, қўллаб-қувватланишини алоҳида таъкидлаб ўтиш жоиз. Айнан ҳунармандчilik соҳаси мисолида таҳлил қиласиган бўлсак, статистика маълумотларига қараганда, 2023 йилда “Ҳунарманд” уюмаси аъзолари сони 25000 нафардан ортиқни ташкил этса, улардан 12000 нафарга яқинини аёл-ҳунармандлар ташкил этади. Бундан кўриниб турибдики, аёл-ҳунармандлар ушбу соҳада ҳам қўллаб-қувватланмоқда.

Кулолчилик тўғрисида гап кетар экан, энг аввало унинг тарихига назар солиши жоиз. Инсон тупроқдан яратилиб, бир кун албатта тупроққа қайтади деган ибора бежизга айтилмаган... Бу ҳаёт ҳақиқати. Одамзоднинг бутун ҳаёти давомида унга тупроқ ҳамроҳлик қиласи... Масалан, инсон яшаб турган уйининг асоси лой, унинг кундалик турмушда фойдаланадиган уй-рӯзгор буюмлари, идиш-товоқлари лойдан-сополдан ясалади. У тановвул қиласиган озиқ-овқатлар лойдан яратилган тандирда пиширилади... Ва шунга ўхшаган кўплаб мисолларни келтиришимиз мумкин. Кулолчилик инсоният пайдо бўлгач, илк пайдо бўлган ҳунар турларидан бири ҳисобланади. Дастреб, кулолчилик билан аёллар шуғулланишган бўлиб, сопол идишларни қўлда лой ёрдамида ясад, уни оловда қуритиб кундалик турмушда ишлатишган. Кейинчалик кулолчилик чархи ихтиро этилган. Шундан сўнг энди эркаклар ҳам кулолчилик билан шуғулланиб, чархда сопол идишларни ясай бошлашган. Юртимизга ислом дини кириб келгач, кулолчилик чархидан ишлаш учун фақатгина эркакларга рухсат этилган. Аёллар эса, қўлда майдада ҳайкалтарошлиқ намуналари-хуштак-ўйинчоқларни ясашган.

“Учпулак”, “Хуштак”, “Аджуба”, “Аждарҳо”... Бу каби аталувчи майдада ҳайкалтарошлиқ намуналари ўзбек кулолчилигининг ажralmas қисми

⁶⁸ Ш.Мирзиёев. Янги Ўзбекистон стратегияси.Т., 2021. 143 б.

⁶⁹ Ш.Мирзиёев. Янги Ўзбекистон стратегияси.Т., 2021. 248 б.

хисобланади. Юқорида таъкидланганидек, илгари ҳар бир қулолчилик марказида учпулак ясаш анъанаси мавжуд бўлган. Ҳуштаклар асосан аёллар томонидан ясалганинг сабаби қулолчилик буюмларини чархда ясаш машақатли меҳнат бўлганлигида. Шу туфайли ҳам аёллар енгилроқ меҳнатга йўналтирилган. Ҳуштак-ўйинчоқларнинг келиб чиқиш тарихи ислом давригача бўлган даврга бориб тақалади. Ҳуштак-ўйинчоқлар 1500 йиллик тарихга эга бўлиб, уларни археологик қазилмалар тасдиқлайди. Ўба ҳуштак-ўйинчоқларининг ҳозирги кундаги шаклига ўхшаш шакллар бундан 1000 йиллар муқаддам ҳам ясалганини археологик қазилмалар исботлайди. Археолог-олимларни ҳайратга солган ушбу қазилмаларнинг майда ҳайкалтарошлиқ намуналари ҳозирги кунда музейларда сақланади. Дунё музейларидан ўрин олган бундай санъат асарлари намуналари ўзининг тарихи ва тавсифига эга. Бутун жаҳонда бўлгани каби Ўзбекистонда ҳам бир қанча қулолчилик мактаблари ва марказлари мавжуд.

Ўзбекистонда мавжуд қулолчилик марказларининг ҳар бирида машхур учпулак ясовчи усталар бўлган ва улар ўзининг услуби, нақшлари, шаклларининг ўзига хослиги билан ажralиб турди. Вобкент, Фиждувон, Самарқанд, Денов, Риштон, Касби қулолчилик марказлари ҳуштак-ўйинчоқлари юртимиз музейларидан ўрин олган.

Кулолчилиқда айнан майда ҳайкалтарошлиқ йўналишида ижод қилган машхур уста-хунармандлардан бири - Ҳамробиби Раҳимованинг ҳуштаклар мактабини давом этиши ва ривожланишидаги ўрни бекиёсdir. Ҳамробиби Раҳимова 1896-1979 йилларда яшаб ижод қилган. Айнан XIX аср охири-XX аср бошлари майда ҳайкалтарошлиқ анъаналарининг давом этишини унинг асарларида кузатиш мумкин. Ҳамро Раҳимова 24 ёшида ўз устози Шамси бибидан "фотиҳа" олиб, "усто" даражасига эришади. Бухоро вилоятининг Вобкент тумани Ўба қишлоғига келин бўлиб тушгач, Ҳамробиби ўзининг ижодий фаолиятини давом эттираверган. У умрининг охиригача ўзининг севган касбига содиқ қолиб, 60 йилдан ортиқ ҳуштаклар ясаган.

Ҳамробиби Раҳимованинг ижодида от, тuya, фил, кўчкор каби шаклларга ўхшаш хаёлий жонзодларни тез-тез учратиш мумкин. Аксарият ҳуштак-ўйинчоқларнинг бел қисмида қўза, майда ҳайвончалар ясаб ёпиштирилган. Баъзиларида эса, бир ҳуштакнинг икки томонида ҳам бош шакли ясаб ёпиштирилган. Яна бошқа хилларида эса ҳуштакнинг бўйин қисми майда каллачалар билан тўлдирилган. Уларнинг ҳар бири ўз маъносига эга бўлиб, масалан, икки томонидан бош шакли ясалган ҳуштаклар маҳсус "тўй тухфаси" ҳисобланган. Ҳуштак-ўйинчоқнинг бу

турида ўйинчоқнинг бир томондаги боши келинга, иккинчи томондаги боши күёвга ўхшатиб ясалиб, унинг атрофига бир нечта болачаларининг бошлари ёпиштирилади. Ушбу ўйинчоқларнинг фалсафий маъноси-ёш оиланинг баҳтли ва серфарзанд бўлишига ишора бўлган.

Хунармандларнинг устахоналари асосан ўзларининг уйларида жойлашган бўлиб, улар ўзларига қулай бўлган пайтда ишлаш имкониятига эга бўлишган. Бу ўз ўрнида оиласда ўсиб келаётган фарзанд тарбиясига хам ижобий таъсир кўрсатган. Хунар сир-асрорларини ёшлиқдан ўрганиб ўсан болада анъаналарга нисбатан ҳурмат, ҳунарга нисбатан меҳр-муҳаббат, аждодлар меросини асраб-авайлашда масъулият, ўз ватанидан ғуурланиш ҳис-туйғулари шакланади. Шу нуқтаи назардан уста-хунармандларнинг ўз уйида жойлашган устахонаси ҳар томонлама ҳунармандчиликни ривожлантиришга замин яратган.

Учпулаклар асосан баҳор байрами-“Наврӯз” да ясалиб, улар болалар томонидан чалинган. Бу эса, ёмғир чақирган. Ёмғир “оби раҳмат” яъни, қутбарака ва серҳосиллик рамзи бўлган. Ундан ташқари, ҳуштаклар ёмон рухларни ҳайдаш, ёмон кўзлардан асрар максадида ҳам фойдаланилган.

Ҳуштак-ўйинчоқлар асосан терракота (яъни, сирланмаган) услубида пиширилган. Майда ҳайкалтарошлиқ намуналари-ҳуштакларни ясаш учун дастлаб маҳсус “ширали” лой тайёрланган. Лой тайёрлаш учун энг соғ тупроқ қазиб олиниб, у эланади. Элаб, тозалангач, унга сувда ивитилган гилвата (бентонит) қўшилади. Сўнгра, қамишдан олинган пух қўшилиб, яхшилаб оёқда ишлов берилади (тепилади). Сўнгра лой бир неча кунга тиндириллади. Лой тиндирилгач, яна 4-5 марта қайта ишлов бериб, пишитилади. Шундагина тиндириб, ишлов берилган лойдан шакллар ясаш мумкин бўлади. Уста-кулол хаёлий ўйинчоқларнинг шаклларини ясаб олгач, уни 1-2 кун қуритади, кейинги жараёнда уста маҳсус қум қофозда текислайди. Текисланган ҳуштакнинг сирти нам шимгич (губка) ёрдамида текисланади. Кейинги жараёнда маҳсус бўёқлар ёрдамида турли хил нақшлар чизилади.

Ўба кулолчилигида нақшлар оддий бўлиб, кўк ва қизил ранглар билан чизиклар ва нуқталар ёрдамида нақшланади. Самарқанд майда ҳайкалтарошлигида эса, шакллар ясашда асосан қизил лойдан фойдаланиллади ва бир неча хил бўёқларда бўялади. Сурхондарёнинг Денов кулолчилигида ҳам майда ҳайкалтарошлиқ ўзига хос бўлиб, уларнинг асоси (фони) қизил, яшил, оқ, сарик, қора бўёқлар билан қопланиб, турли рангларда нуқталар ва шакллар ёрдамида нақшланади. Фиждуон майда ҳайкалтарошлиги эса, юқоридаги кулолчилик марказларидан фарқ қиласади.

Бу мактабнинг ўзига хослиги шундаки, бу ерда хуштак-ўйинчоқлар икки маротаба пиширилади. Биринчи марта пиширилиши қизил, оқ, қора гиллар ёрдамида фон берилгач бўлса, иккинчи марта саккиз хил бўёқларда нақшланиб, сирлангач пиширилади. Ушбу кулолчилик марказида кулоллар сулоласининг олтинчи авлод вакили Нарзуллаева Нодира ва еттинчи авлод вакиллари давом эттириб келишмоқда.

Хар бир кулолчилик маркази ўз услуби, техникаси ва нақшларига эгалиги анъаналарнинг хилма хиллиги ва давом этишидан далолат беради. Самарқанд майда ҳайкалтарошлиги Абдураҳим Мухторов ва Умар Жўракулов каби эркак хунармандлар томонидан бажарилган бўлса-да, айни дамда Абдураҳим Мухторовнинг келини Дилором Мухторова ва невараси Хушвакт Мухторовлар томонидан давом эттириб келинмоқда. Самарқанд майда ҳайкалтарошлигининг ўзига хослиги шундаки, бунда аҳолининг турмуш тарзи, оиласи ҳаёти, миллий спорт турлари, анъана ва урф-одатлар акс этган. Ўзбекистоннинг кўплаб музейларидан ўрин олган Самарқанд майда ҳайкалтарошлигида инсонийлик, урф-одат ва анъаналарга чексиз хурмат, қадриятларнинг кундалик турмушдаги аҳамияти очиб берилган.

Сурхондарёнинг Денов кулолчилигидаги майда ҳайкалтарошлиқ йўналишида ҳам асосан, хаёлий ҳайвонлар шакли ясалган бўлиб, XX аср бошларида Расул Зухуров ижод қилган. Устанинг фарзанд ва неваралари унинг ишини давом эттириб, хозирги кунга қадар ясад келишмоқда.

Риштон майда ҳайкалтарошлигида Фиждувон каби сирлаш услубидан фойдаланилади. Бунда асосан, хуштак-ўйинчоқнинг асоси оқ ангобда бўялиб, кўк ва яшил рангларда нақшланади. Ушбу кулолчилик марказида Юсупов ва Назировлар оиласи хуштак ясаш анъаналарини давом эттиришмоқда.

XX аср бошларида Ҳамробибининг шогирди Кубаро Бобоева ҳам ўба майда ҳайкалтарошлигини давом эттирган кулолчилик намоёндаларидан бири ҳисобланади. Кубаро Бобоева 1938-2023 йилларда яшаб ижод қилган. Унинг хуштаклари ўзига хос бўлиб, у умрининг 35 йилини хуштаклар ясашга бағишилаган. Фарзандлари ва неваларига ўз ҳунарини ўргатиб, шу ҳунар орқасидан оиласини ҳам тебратган. Кубаро Бобоева ижодида кўпроқ хаёлий ҳайвон ва қуш шакллари учрайди. Уста ўзининг хуштакларида чавандозни ҳам тез-тез қўллаган.

Яна бир майда ҳайкалтарошлиқ маркази бу-Касби қишлоғи бўлган. Бу марказда XX асрда ижод қилган усталардан Анбар Сатторова ҳисобланади. Жаҳон ва Ўзбекистон музейлари тўпламларида унинг асарларидан намуналарни учратиш мумкин. Анбар Сатторова ўзининг хуштакларини

ўзгача шаклда ясаган. Ҳуштакнинг тўрттала оёғига алоҳида ғилдираклар ўрнатилган. Уларнинг қўриниши ҳам бошқа ҳудуд ҳуштакларига ўхшамаган, тубдан фарқ қилувчи шаклга эга бўлган. Ҳуштак-ўйинчоқлар терракота услубида пиширилиб яшил, қизил ва кўк бўёқларда нақшланган.

Ҳуштак-ўйинчоқлар нафакат ёмғир чақирувчи- “ҳосилдорлик” рамзи, балки ёмон кўзлардан асровчи тумор вазифасини ҳам бажарган. Шунинг учун бу каби ўйинчоқлар йирикроқ ҳажмда ясалган. Катта ҳажмдаги ҳуштак-ўйинчоқлар “дев” ёки “аждарҳо” деб ҳам аталиб, уларнинг қўриниши қўркинчлироқ бўлган. Бу эса уларнинг вазифасидан келиб чиккан бўлиб, ёвуз кучларни қўрқитиш, ҳайдаш учун қўлланилган.

Бу каби чуқур маъноларга эга бўлган майда ҳайкалтарошлиқ намуналари Ўзбекистоннинг деярли ҳар бир ҳудудида мавжуд бўлиб, шакли, услуби, ранглари, нақшлари ва қўриниши билан тубдан фарқ қилган. Эрон афсоналарида айтилишича, илонлар юз йил яшагач аждарҳога айланар экан. Аждарҳоларнинг қўриниши бир нечта жонзодлар: от, ит, фил, қўй каби ҳайвонлар қўринишлари мужассамлаштиради.

Ундан ташқари, ҳуштак-ўйинчоқлар болалар учун нафас гимнастикаси сифатида ҳам қўлланилган. Болалар ҳуштакларни чуқур нафас олиб, бор кучи билан чиқариб чалишган ва бу орқали ўпка кенгайиб, кислородга тўйинган. Бунинг натижасида эса, илгари болаларда шамоллаш, ўпка касалликлари камдан кам учраган. Бундан кўриниб турибдики, ҳуштак-ўйинчоқлар нафакат безак, ўйинчоқ ёки санъат асари бўлган, балки тиббиётда ҳам ўз ўрнига эга бўлган. Бундан кўриниб турибдики, отабоболаримиз азалдан бир буюмни ҳар томонлама фойдали қилиб яратганлар. Табиий йўл билан барча касалликларни олдини олиш ва даволаш чораларини қўришган. Доно ҳалқимиз бекорга “аллоҳ яратган табиатда барча дардга даво бўлувчи ўсимликлар мавжуд” демаган. Оддий қора седана минг дардга даво дейилади. Худди шу каби оддий бир ҳуштак ҳам юқори нафас йиллари, бронх ва ўпка касалликларининг давоси ҳисобланар экан.

Ҳуштак-ўйинчоқларни яратган, юқорида исм-шарифлари санаб ўтилган барча уста-хунармандларнинг асарлари нафакат юртимиз музейларида, балки жаҳон музейлари экспозиция ва захирахоналаридан ҳам ўрин олган. Масалан, Россиядаги Бутунrossия амалий безак ва халқ санъати музейида Ҳамро Раҳимова, Кубаро Бобоеванинг асарлари, Чехиядаги Напрстек номидаги музейда Ҳамро Раҳимованинг, Польшадаги Осиё ва Тинч океани музейида Ҳамро Раҳимова, Саганова ва Очиловаларнинг асарлари сақланиб келмоқда.

Ўзбек аёллари шундай, умри давомида ўз қишлоқларидан ташқарига чиқмай туриб ҳам дунёга машхур. Ҳунар шундай неъматки, у инсонни камтарона меҳнатлари, хизматлари учун кўкларга кўтаради. Худди шундай мисолларни юқорида келтирдик.

Хулоса қилиб шуни айтиш керакки, майда ҳайкалтарошлиқ анъаналарини давом этиши бу-нафақат уста-хунармандларнинг ютуғи, балки мамлакатнинг, ҳалқнинг ютуғи ҳамdir. Номоддий маданий мерос ҳисобланган бу каби анъанавий амалий санъат намуналарининг аждодлардан авлодларга бус-бутунлигича етиб келиши, давом эттирилиши ва бутун дунёга тарғиб қилиниши орқали юртимиз бебаҳо меросини асрлаб-авайлаш қаторида, Ўзбекистоннинг донгини таратишида ҳам беминнат хизмат қиласи.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ:

1. Ўзбекистон Республикаси Президентининг қарор ва фармонлари.
2. Мирзиёев Ш. Янги Ўзбекистон стратегияси. – Тошкент: Ўзбекистон, 2021.
3. Ўзбекистон хунармандчилиги ва амалий санъати, Ўзбекистон миллий энциклопедияси, II том, Давлат илмий нашриёти, Тошкент-2016.
4. Булатов С. Ўзбек ҳалқ амалий безак санъати. – Ташкент: 1991.
5. Фахретдинова Д. Декоративно-прикладное искусство Узбекистана. – Ташкент: 1972.
6. Ҳакимов А. Ўзбекистон санъати тарихи. Қадимги давр, ўрта асрлар, ҳозирги замон. – Т.: Зилол булоқ, 2022.
7. Ақилова К. Народное декоративно – прикладное искусство Узбекистана. XX век. Алматы: PRINT – S, 2005.
8. Ўзбекистон маданий мероси муаллифлик туркуми: Ўзбекистон кулолчилик буюмлари жаҳон тўпламларида китоб-албоми. /Ф.Абдухолиқов, Е.Ртвеладзе, Н.Ахенбах, Г.Хелмеке, Ш.Себайе, М.Гибсон, Е.Ермакова, Т.Емельяненко, Д.Тарлыгина, Е.Ворушкина, С.Елкина, Т.Гейзларова, – Т.: “Узбекистан Тудай” АА, “Даракчи информ сервис” МСХЖ буюртмасига кўра, 2022. – 408 б.
9. Интернет ресурсларидан олинган маълумотлар:
<https://iqmena.livejournal.com/327167.html>, <https://sktaara.livejournal.com/467736.html>,

<https://smrs-mcwinkie.livejournal.com/321011.html>,

<http://spodrobno.uzcatpodrobnov-uzbekistane-vossozdayut-remeslo-izgotovleniya-unikalnykh-kukol->